

Sygnatura akt XI C 765/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Bojarska

Protokolant: Ewa Chorzępa

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) w K.

przeciwko M. K.

- o zapłatę 44 006,42 zł.

I. umarza postępowanie co do kwoty 6 800 zł.;

II. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz strony powodowej (...) w K. kwotę 37 206,42 zł. (trzydzieści siedem tysięcy dwieście sześć złotych czterdzieści dwa grosze) wraz z odsetkami maksymalnymi w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 25 415,07 zł. od dnia 29 września 2014 roku do dnia zapłaty;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej (...), 9 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI C 765/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) z siedzibą w K. w pozwie z dnia 29 września 2014 r. wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, a skierowanym przeciwko M. K. zażądała zapłaty na swoją rzecz kwoty 44006,42 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 25415,07 zł, od dnia 3 listopada 2011 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania, w zakresie opłaty sądowej oraz kosztów przelewu (e-card). W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, iż pozwany w dniu 26 lutego 2009 r. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. umowę nr KPP\ (...), z której warunków się nie wywiązała, w związku z czym Bank wypowiedział umowę i wezwał pozwanego do zapłaty. Pozwany pomimo powziętych przez Bank działań windykacyjnych nie uregulował w pełni zadłużenia wymagalnego na dzień 3 listopada 2011 r. Pozostała do zapłaty wierzytelność wynikająca z przedmiotowej umowy została zbyta przez Bank na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 6 czerwca 2014 r. na rzecz strony powodowej. Strona powodowa podała, że poinformowała pozwanego o cesji wierzytelności jak również wezwała go do zapłaty pismem z dnia 18 września 2014 r., jednakże pozwany nie uregulował zaległej należności. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się: kapitał w wysokości 24415,07 zł, odsetki umowne w wysokości 3311,96 zł, odsetki karne w wysokości 15279,39 zł oraz dalsze odsetki od kwoty kapitału liczone od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty liczone wg zmiennej stopy procesowej wynoszącej na dzień sporządzenia pozwu 16 % w stosunku rocznym, nie więcej niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP.

W dniu 24 października 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1420196/14 wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, zgodny z żądaniem pozwu.

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty złożył pozwany wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Odnosząc się do twierdzeń strony powodowej, w uzasadnieniu sprzeciwu pozwany przyznał, że zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą we

W umowę kredytu nr (...), a w związku z nadaniem klauzuli wykonalności na bankowy tytuł egzekucyjny, ówczesny wierzyciel wszczął wobec niego postępowanie egzekucyjne, w toku którego pozwany dokonywał spłaty zadłużenia w systemie ratalnym. W ocenie pozwanego należność wyegzekwowana przez komornika w kwocie 5106,00 zł, w tym kwota 3226,34 zł przekazana na rzecz wierzyciela, winna zostać odliczona od roszczenia strony powodowej z podaniem sposobu jej zaksięgowania. Ponadto pozwany wskazał, że kwestionuje legitymację czynną strony powodowej, gdyż pierwotny wierzyciel (...) Bank S.A. we W. nie zawiadomił go skutecznie o dokonanej cesji wierzytelności.

Wobec skutecznego wniesienia przez pozwanego sprzeciwu i tym samym utraty w całości mocy nakazu zapłaty, postanowieniem z dnia 11 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi, jako właściwemu według zasad ogólnych.

Po przekazaniu sprawy do tut. Sądu, pismem z dnia 23 lipca 2015 r. (data stempla pocztowego) strona powodowa uzupełniła pozew wniesiony w elektronicznym postępowaniu upominawczym. W treści pisma uzupełniającego strona powodowa przedstawiła tabelę nr 1, w której wskazane zostały wysokości stóp procentowych i okresy za jakie zostały naliczone odsetki karne dochodzone pozwem oraz tabelę nr 2 zawierającą kwotę zapadłego kapitału, od którego naliczane były odsetki karne, a także odsetki umowne od wykorzystanego kapitału naliczane zgodnie z harmonogramem spłat od dnia postawienia umowy w stan natychmiastowej wymagalności. Dodatkowo strona powodowa zaznaczyła, że już po dacie wniesienia pozwu na rachunek wierzyciela pozwany dokonał siedmiu wpłat na łączną kwotę 3300,00 zł, które zostały zaksięgowane na poczet spłaty odsetek karnych. Ponadto podała, że po dacie cesji (6 czerwca 2014 r.), a przed dniem wniesienia powództwa (29 września 2014 r.) odnotowano trzy wpłaty od komornika w łącznej kwocie 589,07 zł, które również zostały zaksięgowane na poczet spłaty odsetek karnych i zostały już uwzględnione w saldzie zadłużenia wskazanym w pozwie.

W piśmie z dnia 31 lipca 2015 r. (data stempla pocztowego) strona powodowa wniosła dodatkowo o zasądzenie od pozwanego kosztów zastępstwa procesowego wedle norm przepisanych.

Wraz z kolejnym pismem przygotowawczym z dnia 27 stycznia 2016 r. (data stempla pocztowego) strona powodowa przedłożyła aktualne zestawienie wpłat wskazując sposób ich zarachowania oraz w jaki sposób kształtowały się kapitał i odsetki umowne. Wskazała przy tym, że po dniu wniesienia pozwu na rachunku wierzytelności odnotowano do tej chwili czternaście wpłat pozwanego w łącznej kwocie 6800,00 zł. Wobec powyższego strona powodowa podała, że cofa pozew ze zrzeczenia się roszczenia o kwotę 6800,00 zł w zakresie odsetek karnych, jednocześnie precyzując żądanie pozwu i wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 37206,46 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP, wynoszącej na dzień wniesienia pozwu 16% w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 25415,07 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pozwany - reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika - w piśmie z dnia 5 lutego 2016 r. (data stempla pocztowego), stanowiącym uzupełnienie sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. Pozwany podniósł, że dokonał spłaty dochodzonego pozwem świadczenia do łącznej kwoty 7000,00 zł, a ponadto - w jego ocenie - powództwo pozostaje nieudowodnione, co do wysokości dochodzonego roszczenia.

Ustosunkowując się do powyższego w piśmie przygotowawczym z dnia 24 lutego 2016 r. (data stempla pocztowego) strona powodowa podtrzymała uprzednio wyrażone stanowisko wskazując przy tym, że pozwany błędnie określił wysokość swojej wpłaty z dnia 21 stycznia 2015 r. na kwotę 500,00 zł, podczas gdy wpłata ta wynosiła jedynie 300,00 zł. Tym samym pozwany spełnił świadczenia dochodzone pozwem co do kwoty 6800,00 zł, a nie jak wskazał 7000,00 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 lutego 2009 r. M. K. zawarła z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. umowę kredytu w kwocie 36945,94 zł, na mocy której jako kredytobiorca zobowiązała się spłacić kredyt w 60 ratach, w tym 59 równych ratach oraz ostatniej

raty wyrównawczej. Pierwsza rata w kwocie 958,39 zł miała być płatna do dnia 26 marca 2009 r., natomiast kolejne raty w kwotach i terminach określonych w harmonogramie spłat, przy czym ostatnia rata wyrównawcza miała być płatna do dnia 26 lutego 2014 r.

Oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego liczone miało być, jako czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP.

W przypadku zwłoki z zapłaty co najmniej dwóch pełnych rat za co najmniej dwa okresy płatności, Bank był uprawniony do wezwania kredytobiorcy do zapłaty w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu. Natomiast w przypadku, gdy kredytobiorca nie uregulował zaległości w tym terminie Bank mógł wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia.

/bezsporne między stronami, a nadto dowód:

- umowa kredytu k. 35-39;

Wobec braku spłat kredytu zgodnie z umową (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wypowiedział umowę kredytu. a następnie w dniu 3 grudnia 2012 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) obejmujący wymagalne zadłużenie pozwanego w kwocie 38598,43 zł, na które składały się:

- kwota kapitału – 27594,11 zł,
- odsetki umowne naliczone od dnia 28 kwietnia 2011 r. do dnia 3 listopada 2011 r. – 3311,96 zł,
- odsetki karne naliczone od dnia 28 kwietnia 2011 r. do dnia 2 grudnia 2012 r. – 7442,36 zł,
- koszty windykacji – 250,00 zł.

Powyższemu tytułowi egzekucyjnemu Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej Wydział XI Cywilny postanowieniem z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie o sygn. akt XI Co 2846/12 nadał klauzulę wykonalności w całości z ograniczeniem odpowiedzialności dłużnika do kwoty 110837,82 zł.

/bezsporne między stronami, a nadto dowód:

- bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 03.12.2012 r. – w aktach komorniczych sygn. Km 18812/13;
- postanowienie Sadu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej Wydział XI Cywilny z dnia 17.01.2013 r.(sygn. akt XI Co 2846/12 k. 40;

W dniu 4 kwietnia 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia - Krzyków B. B. wszczął z wniosku (...) Bank S.A. z siedzibą we W. postępowanie egzekucyjne przeciwko M. K., które prowadzone było pod sygn. akt Km 18812/13.

/dowód:

- wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego – w aktach komorniczych sygn. Km 18812/13;
- zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 04.04.2013 r. – w aktach komorniczych sygn. Km 18812/13;

W dniu 6 czerwca 2014 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. (cedent) zawarła z (...) z siedzibą w K. (cesjonariusz) umowę przelewu wierzytelności, na mocy której Bank przesniósł na (...) przysługującą mu wierzytelność względem M. K., wynikającą w umowy kredytu nr KPP\ (...) z dnia 26 lutego 2009 r. W dniu cesji (...) Bank S.A. z siedzibą we W. sporządził wyciąg z ksiąg bankowych nr (...), w którym stwierdził, że w jego księgach figuruje wymagalne zadłużenie pozwanego z tytułu umowy nr KPP\ (...) na łączną kwotę 43325,43 zł. Tego samego dnia (...) z siedzibą w K. sporządził

wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekuratyzyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) obejmującą wierzytelność wobec pozwanego na łączną kwotę 43325,43 zł.

/dowód:

- wyciąg z umowy przelewy wierzytelności z dnia 06.06.2014 r. wraz z wyciągiem aneksu z dnia 26.06.2014 r. oraz z załącznika k.41-45;
- wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) k. 30;
- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekuratyzyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 06.06.2014 r. k. 31.

W piśmie z dnia 16 września 2014 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. poinformował pozwanego o dokonanej w dniu 6 czerwca 2014 r. cesji wierzytelności wynikającej z umowy kredytowej nr KPP\ (...) na rzecz (...) z siedzibą w K., wskazując w treści pisma, że spłaty zadłużenia należy dokonać na rachunek nowego wierzyciela.

Pismem nadanym dnia 18 września 2014 r. strona powodowa, działająca przez (...) Bank S.A. – Biuro (...) wystosowała do pozwanego przesądowe wezwanie do zapłaty kwoty 43861,59 zł stanowiącej scedowaną wierzytelność z umowy nr KPP\ (...).

/dowód:

- zawiadomienie o cesji wierzytelności z dnia 16.09.2014 r. k. 47;
- wezwanie do zapłaty z dnia 16.09.2014 r. k. 46;
- książka nadawacz listów poleconych (...) Bank S.A. z dnia 18.09.2014 r. k. 68.

W związku z dokonaną cesją wierzytelności (...) Bank S.A. z siedzibą we W. w dniu 19 września 2014 r. złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko M. K. pod sygn. akt Km 18812/13.

Wobec powyższego postanowieniem z dnia 29 września 2014 r. r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków B. B. umorzył postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 825 § 1 k.p.c. i zwrócił wierzycielowi tytuł wykonawczy.

/bezsporne między stronami, a nadto dowód:

- wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego z dnia 12.09.2014 r. - w aktach komorniczych sygn. Km 18812/13;
- postanowienie Komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z dnia 29.09.2014 r. – k. 6v-7.

W wyniku prowadzonego postępowania egzekucyjnego Komornik wyegzekwował od M. K. i przekazał na rzecz (...) Bank S.A. we W. kwotę w łącznej wysokości 3226,34 zł.

/dowód:

- karta rozliczeniowa - w aktach komorniczych sygn. Km 18812/13;
- zestawienie należności za okres od dnia 26.02.2009 r. do dnia 06.06.2014 r. k. 20-24, 62-66. 87-94v.

Na dzień cesji wierzytelności tj. 6 czerwca 2014 r. zadłużenie M. K. z tytułu umowy kredytu nr KPP\ (...) wynosiło 43325,43 zł, w tym niespłacony kapitał w kwocie 25415,07 zł oraz odsetki od zaległego kapitału w kwocie 17910,36 zł.

/dowód:

- zestawienie należności za okres od dnia 26.02.2009 r. do dnia 06.06.2014 r. k. 20-24, 62-66. 87-94v.

M. K. po dniu wniesienia powództwa w niniejszej sprawie dokonał czternastu bezpośrednich wpłaty (13 wpłat po 500,00 zł oraz 1 wpłata w kwocie 300,00 zł) na rachunek bankowy (...) z siedzibą w K. wskazany w zawiadomieniu o cesji wierzytelności tj. w łącznej 6800,00 zł.

/dowód:

- potwierdzenie wpłaty kwoty 500 zł z dnia 07.01.2016 r. k. 76;
- potwierdzenie wpłaty kwoty 500 zł z dnia 07.11.2015 r. k. 77;
- potwierdzenie wpłaty kwoty 500 zł z dnia 05.12.2015 r. k. 77;
- potwierdzenie wpłaty kwoty 500 zł z dnia 08.09.2015 r. k. 78;
- potwierdzenie wpłaty kwoty 500 zł z dnia 06.10.2015 r. k. 78;
- potwierdzenie wpłaty kwoty 500 zł z dnia 07.07.2015 r. k. 79;
- potwierdzenie wpłaty kwoty 500 zł z dnia 07.08.2015 r. k. 79;
- potwierdzenie wpłaty kwoty 500 zł z dnia 07.05.2015 r. k. 80;
- potwierdzenie wpłaty kwoty 500 zł z dnia 09.06.2015 r. k. 80;
- potwierdzenie wpłaty kwoty 500 zł z dnia 09.03.2015 r. k. 81;
- potwierdzenie wpłaty kwoty 500 zł z dnia 08.04.2015 r. k. 81;
- potwierdzenie wpłaty kwoty 300 zł z dnia 21.01.2015 r. k. 82;
- potwierdzenie wpłaty kwoty 500 zł z dnia 09.02.2015 r. k. 82;
- potwierdzenie wpłaty kwoty 500 zł z dnia 07.10.2014 r. k. 83;
- zestawienie należności za okres od dnia 06.06.2014 r. do dnia 27.01.2016 r. k. 67-67v.

Sąd zważył, co następuje:

Zmodyfikowane w trakcie postępowania powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawą prawną żądania strony powodowej stanowi art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tj.: Dz.U. z 2015 r. poz. 128), art. 481 k.c. oraz art. 509 k.p.c.

Zgodnie z pierwszym z powołanych przepisów przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Ponadto w myśl art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2

k.c.). Na skutek przelewu dotychczasowy wierzyciel zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Cesjonariusz nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu. Zmienia się tylko osoba wierzyciela, czyli osoba uprawniona do żądania spełnienia świadczenia.

Bezspornym pomiędzy stronami pozostał fakt zawarcia umowy kredytu w dniu 26 lutego 2009 r. pomiędzy pozwanym a (...) Bank S.A. z siedzibą we W.. Poza sporem była również okoliczność, iż pozwany nie spłacił w całości zadłużenia wynikającego z umowy kredytu. Pozwany w toku sprawy kwestionował natomiast skuteczność cesji wierzytelności przysługującej kredytodawcy z tytułu przedmiotowej umowy kredytu dokonanej na rzecz strony powodowej. Ponadto podniósł, że w trakcie toczącego się przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego pierwotny wierzyciel tj. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. otrzymał od komornika kwotę 3226,34 zł na poczet świadczenia dochodzonego pozwem. Pozwany zaznaczył również, że dokonał częściowego spełnienia świadczenia objętego powództwem dokonując bezpośrednich wpłat na rachunek bankowy strony powodowej wskazany w zawiadomieniu o cesji wierzytelności, w łącznej kwocie 7000,00 zł (k. 72), a w pozostałym zakresie dochodzone roszczenie pozostaje nieudowodnione co do wysokości.

Strona powodowa początkowo domagała się zasądzenia od pozwanego należności w kwocie 44006,42 zł, w tym 25415,07 zł tytułem kapitału, 3311,96 zł tytułem odsetek umownych oraz 15279,39 zł tytułem odsetek karnych wraz z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 25415,07 zł od dnia 29 września 2014 r. do dnia zapłaty. Następnie z uwagi na dokonane przez pozwanego w toku postępowania wpłaty, strona powodowa - ostatecznie pismem procesowym z dnia 24 lutego 2016 r. (data stempla pocztowego) - cofnęła pozew, co do kwoty 6800,00 zł tytułem odsetek karnych, podtrzymując żądanie pozwu co do zasądzenia kwoty 37206,42 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP, liczonymi od kwoty 25415,07 zł od dnia 29 września 2014 r. (wniesienia pozwu) do dnia zapłaty.

Niekwestionowane przez pozwanego okoliczności dotyczące łączącego go z pierwotnym wierzycielem stosunku prawnego znalazły potwierdzenie w przedłożonym do akt sprawy dokumencie w postaci umowy kredytu nr KPP\ (...) z dnia 26 lutego 2009 r. (k. 35-39), opatrzonej własnoręcznym podpisem pozwanego. Pozwany nie kwestionował przy tym faktu uchybienia zobowiązaniom wynikającym z przedmiotowej umowy kredytu tj. nie spłacania wymaganych rat, co doprowadziło do powstania po jego stronie zadłużenia względem Banku i w konsekwencji wypowiedzenia przez kredytodawcę umowy. Okoliczności te nie budzą w ocenie Sądu jakikolwiek wątpliwości.

Wątpliwości Sądu nie budziła również kwestia legitymacji procesowej czynnej strony powodowej, uprawniającej dochodzenie zwrotu kwoty kredytu wraz ze świadczeniami ubocznymi od pozwanego. W ocenie Sądu strona powodowa uczyniła zadość ciężarowi dowodowemu w zakresie wykazania swojego następstwa prawnego po pierwotnym wierzycielu, przedkładając do akt sprawy poświadczony notarialnie wyciąg z umowy przelewu wierzytelności wraz z wyciągiem aneksu do tej umowy oraz wyciągiem z listy wierzytelności, z których wynikało, że przedmiotem umowy cesji była m.in. wierzytelność względem pozwanego z tytułu umowy pkredytu z dnia 26 lutego 2009 r. nr KPP\ (...). Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym zarzucił co prawda, że nie został zawiadomiony przez pierwotnego wierzyciela o dokonanej na rzecz strony powodowej cesji, jednakże nie wskazał dlaczego ewentualny brak takiego zawiadomienia miałby prowadzić do braku dojścia do skutku przelewu wierzytelności. Nadto materiał dowodowy zgromadzony w aktach w postaci zawiadomienia o cesji z dnia 16 września 2014 r. (k. 47), przedsądowego wezwania do zapłaty (k. 46) oraz książki nadawczej (...) Bank S.A. z dnia 18 września 2014 r. (k. 68-69), przeczy twierdzeniom pozwanego. Co więcej, fakt otrzymania zawiadomienia o cesji pomiędzy kredytodawcą, a stroną powodową przyznał sam pozwany w swoim piśmie procesowym z dnia 5 lutego 2016 r., wprost wskazując, że dokonywał on częściowych wpłat bezpośrednio na rachunek bankowy strony powodowej wskazany w zawiadomieniu o cesji (k. 72). Niewątpliwym jest zatem, że doszło do zmiany podmiotowej po stronie wierzyciela w formie przewidzianej w art. 509 § 1 k.c., zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu

albo właściwości zobowiązania. Co istotne wraz z wierzytelnością przeszły na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.).

Odnosząc się do argumentacji pozwanego, co do wysokości dochodzonego przez stronę powodową roszczenia uznać ją należy za zasadną, w zakresie w jakim odnosiła się ona do faktu częściowego spełnienia świadczenia objętego pierwotnym powództwem. Z przedłożonych przez pozwanego potwierdzeń wpłat wynika bowiem, że po wytoczeniu powództwa dokonał on czternastu płatności na rzecz strony powodowej, w łącznej kwocie 6800,00 zł (nie 7000,00 zł, albowiem wpłata z dnia 21 stycznia 2015 r. wynosiła 300,00 zł, a nie 500,00 zł – k. 82). Znamienne przy tym pozostaje jednakże, że strona powodowa przyznała, iż otrzymała stosowne wpłaty i zaliczyła je na poczet odsetek karnych, a w toku postępowania cofnęła pozew w zakresie kwoty 6800,00 zł ze zrzeczeniem się roszczenia. Dla skuteczności cofnięcia nie było przy tym wymagane wyrażenie zgody przez pozwanego (art. 203 § 1 k.p.c.), jak również cofnięcie pozwu pozostawało skuteczne i dopuszczalne, bowiem nastąpiło na skutek dokonania zapłaty części roszczenia przez pozwanego w toku sprawy i nie zachodziły negatywne przesłanki określone w art. 203 § 4 k.p.c. Zgodnie natomiast z treścią art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew. Powyższe implikowało zatem umorzenie postępowania w zakresie cofniętego powództwa, i znalazło swój wyraz w pkt I sentencji wyroku. W związku z umorzeniem postępowania w części sporem pozostawała objęta kwota 37206,42 zł.

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania prawidłowości pod względem matematycznym szczegółowego wyliczenia zadłużenia pozwanego, przedstawionego przez stronę powodową. Zestawienia należności i zaległości kapitałowych z kalkulacją odsetek za zwłokę za okres od dnia 26 lutego 2009 r. (zawarcia umowy kredytu) do dnia 6 czerwca 2014 r. (cesji wierzytelności) oraz w dalszym okresie tj. od dnia 6 czerwca 2014 r. do dnia 27 stycznia 2016 r. pokrywają się z danymi wynikającymi z karty rozliczeniowej zawartej w aktach Komornika Sadowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia - Krzyków B. B. o sygn. Km 18812/13, jak również z przedłożonymi przez pozwanego potwierdzeniami wpłat. Z wyliczeń strony pozwanej wynika, że wskazana w pozwie kwota roszczenia obejmowała wierzytelność pozwanego z tytułu umowy kredytu pomniejszoną już o kwotę 3226,34 zł (przekazaną pierwotnemu wierzycielowi przez komornika), a zmodyfikowane po częściowym cofnięciu pozwu roszczenie, odpowiada różnicy pozostałej do zapłaty przez pozwanego należności i wpłaconej przez niego kwoty 6800,00 zł. Pozwany nie wykazał natomiast, aby dokonywał jakiegokolwiek innych – nieuwzględnionych wyliczeniach strony powodowej - wpłat należności na poczet zobowiązania z tytułu umowy kredytu z dnia 26 lutego 2009 r. nr KPP\ (...).

Wobec powyższego wysokość zmodyfikowanego przez stronę powodową roszczenia o zapłatę kwoty 37206,42 zł nie budziła wątpliwości Sądu i tym samym - na podstawie powołanych na wstępie przepisów - orzeczono jak w pkt II sentencji wyroku.

Orzeczenie w przedmiocie odsetek oparto o treść art. 481 § 1 k.c., który stanowi, iż jeśli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było wynikiem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z uwagi na to, że na kwotę dochodzoną pozwem składały się skapitalizowane odsetki umowne wyliczone od kwoty kapitału do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu, powód mógł dochodzić dalszych odsetek od kwoty kapitału 25415,07 zł od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 29 września 2014 r.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu nastąpiło na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca (w niniejszej sprawie – pozwana) obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie strona powodowa poniosła koszty postępowania w łącznej wysokości 3004,89 zł. Na wskazaną kwotę składają się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 551,00 zł, koszty przelewu (e-card) w wysokości 6,89 zł, kwota 30,00 zł tytułem opłaty notarialnej, kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 2400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Wskazać w tym miejscu należy, że w niniejszej sprawie pozwany był zobowiązany do spłaty kredytu, był również informowany o cesji wierzytelności oraz wzywany do uregulowania należności na rzecz strony powodowej. Pomimo

jednak upływu terminu płatności wyznaczonego w wezwaniu do zapłaty, pozwany nie uregulował całości należności względem strony powodowej. Strona powodowa nie będąca bankiem, aby móc dalej kontynuować postępowanie egzekucyjne (postępowanie egzekucyjne prowadzone z wniosku (...) Bank S.A. zostało umorzone na wniosek wierzyciela z uwagi na cesję wierzytelności) musiała wytoczyć przeciwko pozwanemu powództwo o zapłatę i uzyskać wyrok zasądający, gdyż dotychczasowe postępowanie egzekucyjne było prowadzone na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, mogącego stanowić podstawę egzekucji jedynie na rzecz wierzyciela będącego bankiem. Niedopuszczalne jest bowiem nadanie na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. klauzuli wykonalności na rzecz niebędącego bankiem nabywcy wierzytelności objętej bankowym tytułem egzekucyjnym, także po zaopatrzeniu go w sądową klauzulę wykonalności (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r. III CAP 9/04). Wobec powyższego trudno odmówić przyznania stronie powodowej kosztów procesu jakie zmuszona była ponieść celem wyegzekwowania roszczenia przysługującego jej od pozwanego. Przy tym pozwanego należało uznać za stronę przegrywającą proces również co do kwoty spełnionego w toku postępowania świadczenia pieniężnego. Ugruntowane jest stanowisko w tym względzie, wedle którego w przypadku, gdy cofnięcie pozwu przez powoda wywołane zostało wykonaniem przez pozwanego roszczenia objętego pozwem brak jest podstaw do uznania powoda za stronę przegrywającą, a co za tym idzie, nie jest on stroną odpowiedzialną za wynik procesu w rozumieniu art. 98 k.p.c. Powyższe uzasadnia przeniesienie powyższej odpowiedzialności na pozwanego, który spełnił świadczenie objęte pozwem już po wniesieniu powództwa, co świadczy o zasadności zarówno samego roszczenia, jak i potrzeby skierowania pozwu po stronie powoda (por. postanowienie SN z dnia 6 listopada 1984 r. IV CZ 196/84). W niniejszej sprawie pozwany dokonał wpłat na łączną kwotę 6800,00 zł już po wytoczeniu przez stronę powodową powództwa w elektronicznym postępowaniu upominawczym przed Sądem Rejonowym Lublin Zachód, co miało miejsce w dniu 29 września 2014 r. (zgodnie z zasadą ciągłości postępowania po przekazaniu sprawy przez e-sąd sądowi właściwości ogólnej, postępowanie toczy się w dalszym ciągu zgodnie z regułami obowiązującymi w danym postępowaniu, a zatem okoliczność czy pozwany dał powód do wytoczenia powództwa bada się na dzień złożenia pozwu w postępowaniu elektronicznym) i dlatego został uznany za przegrywającego proces również w zakresie w jakim postępowanie zostało umorzone wobec cofnięcia przez stronę powodową pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia.